

Rina Stam

Dans door het verleden

Rode Draad Trilogie

Wil je meer informatie over het boek of de auteur, kijk dan op www.boekenvanrina.nl, de Facebookpagina van Rina Stam of op haar Instagramaccount [@rina.stam](https://www.instagram.com/rina.stam)

Eerste druk, juni 2023

© 2023 Rina Stam

ISBN: 978-90-832735-1-8

NUR: 350

Auteur: Rina Stam

Uitgever: Boeken van Rina

Omslagontwerp: Erik Neimeijer,
www.erikneimeijerart.nl

Omslag: Theresa Heetebrij-Halfmouw,
www.flamingomedia.nl

Druk en bindwerk: Probook

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur/uitgever.

DANS DOOR HET VERLEDEN

Wanneer gitaarmuziek klinkt, danst Mila de sterren van de hemel en verdwijnen haar diepste geheimen, die te heftig zijn om met iemand delen, naar de achtergrond. In haar veelbewogen leven, met een schrijnend, diep verlangen naar een verdwenen liefde, helpen bovennatuurlijke krachten haar te overleven. Als eindelijk het tij keert en het leven Mila toelacht, gaat haar geluk in vlammen op. Is hier de rode draad van Flora gesponnen?

Dit boek is het eerste deel van de Rode Draad Trilogie: het verhaal van Flora over haar relaties, haar verdiepend contact met de onzichtbare wereld om ons heen en haar zoektocht naar zichzelf.

“Een verhaal over onmacht, liefde en bovendien is ‘Dans door het verleden’ loeispannend verteld. De roman blinkt uit in een vlotte vertelstijl, het hoofdpersonage en haar gedachtewereld en de rake historische setting. Het werkt toe naar een gruwelijke climax, vol met wrange pijnlijkheid, waarna je met een zucht wilt wachten op het volgende deel.” - *Jules Hoenderop, auteur van Joy.*

RINA STAM: ik ben na mijn succesvolle debuut ‘Welke dag is het vandaag?’ weer naar binnen gekeerd om te schrijven op mijn rustgevende plekje in de natuur van Frankrijk. Vanuit het diepst van mijn ziel kondigde ‘Dans naar het verleden’ zich aan: deels autobiografisch, deels ingefluisterd door mijn gidsen en aangevuld met mijn schrijversfantasie.

RECENSIES

“Al na het lezen van de eerste bladzijdes ben je meegenomen, terug in de tijd in de sfeer van Mila's leven. De toegankelijke schrijfstijl (vergelijkbaar met Nora Roberts) maakt dit boek fijn om te lezen. Omschrijvingen van situaties en hersenspinsels van Mila brengen haar tot leven. Het misbruik wat ze ervaart wordt zo beschreven, dat je de pijn en het verdriet van Mila voelt. Als transformatiecoach sprak dit boek me enorm aan.”

- *Renate van der Kwast, coachpraktijk Onyx*

“Hoewel dit boek confronterende en pijnlijke thema's heeft, is het geen tranentrekker geworden door de bijzondere uitwerking. Naast intense scènes is er ook plaats voor vrolijke of hoopvolle momenten, wat zorgt voor een mooi evenwicht. De vlotte schrijfstijl en een snuifje spanning maakt dat ik door de bladzijden heen vlieg. Het aangrijpende avontuur krijgt een extra dimensie door de connectie van Mila met wat niet zichtbaar is. Dans door het verleden gaat over jezelf kunnen en mogen zijn in alle omstandigheden. Ondanks Mila haar afgrijselijke verleden is er altijd verandering mogelijk en is liefde het antwoord op haat. Elke dag brengt een nieuwe kans en al lijkt dit niet altijd zo, je hebt altijd een keuze is de boodschap die me zal bijblijven.

- *Fany Van Hemelen, recensent Boekinkt!!*

“Vanaf de eerste bladzijde grijpt het verhaal je bij de strot door wat Mila allemaal meemaakt en over zich heen krijgt. In haar wereld wordt niet over problemen gepraat, maar worden ze doodgezwegen. Mila leert al vroeg tegenslagen te incasseren, mee te bewegen met wat er op haar pad komt en wordt hier sterker door. Rina heeft een prettige boeiende schrijfstijl waardoor Mila's emoties intens binnenkomen. Ze heeft op een aandoenlijke manier autobiografische elementen verweven in het verhaal, iets waar de lezer in het laatste hoofdstuk, dat over Flora gaat, achter komt.” - *Joke Zwier, recensent boeken-cast* “

“Het boek leest makkelijk en vlot en het maakt je nieuwsgierig waardoor je door blijft lezen. Je kunt het boek simpelweg niet weleggen. Als medium was ik nieuwsgierig of Mila verder gaat in het begeleiden van mensen met levensvragen. Iets wat van alle tijden is, welke naam het in de jaren of in de geschiedenis ook heeft gekregen: heks, waarzegster of medium.” - *Greetje Grootjans, www.praktijkimpuls.nl, proeflezer*

“Een verhaal, dat zich afspeelt in een ander tijdperk en van het begin tot het eind boeiend is geschreven, over een klein meisje dat opgroeit tot een volwassen vrouw die te maken krijgt met de invloed die haar vader op haar heeft gehad en nog steeds heeft, door haar te misbruiken en te laten gebruiken alsof ze een gebruiksobject is. Gebrek aan zelfvertrouwen en vertrouwen in de medemens laat zien hoeveel invloed dit heeft op een leven, toen en ook vandaag de dag nog. Het is een verhaal dat je blijft boeien en dat je wilt doorlezen om het leven van Mila, hoe moeilijk ook met haar gevecht en zoektocht naar echte liefde, te volgen. Ik kijk uit naar het vervolg.” - *Durkje Postma, proeflezer*

Wie is de zondaar?

*De mens die vooral naar een ander wijst,
is dat niet de mens
die niet naar zichzelf durft te kijken?*

MILA

In de verte zie ik hem al, Janos, mijn beste vriend, zit met zijn broer Andrei op de rotsen. De paarden van de familie Farkas lopen om hen heen. De bijnaam 'Farkas' hebben ze gekregen, omdat de overgrootvader van Janos met zijn blote handen een wolf heeft gedood. Of het waar is, weet ik niet. Janos beweert van wel en zegt dan heel stoer dat zijn familie nergens bang voor is en dat de Farkas-mannen ontzettend sterk zijn.

Janos heeft de gitaar van Andrei vast en zijn broer geeft hem aanwijzingen. Met het puntje van zijn tong uit zijn mond kijkt hij geconcentreerd naar de bewegingen van zijn handen.

Zo mooi als het gitaarspel van Andrei is het nog lang niet, toch word ik vrolijk van de klanken die Janos uit de gitaar krijgt. Pas als ik vlak voor hem sta, ziet hij mij.

'Hee, Mila, Andrei leert mij gitaar spelen. Ik kan het al heel erg goed.'

Typisch Janos, hij kan opscheppen als de beste.

'Mooi deuntje was dat. Volgens mij een beetje vals, maar ik word er in ieder geval wel blij van. Speel het nog eens, Janos', vraag ik mijn vriend.

Hij klemt de grote gitaar onder zijn arm en begint opnieuw te spelen. De muziek neemt bezit van mij. Ik sluit mijn ogen en beweeg op het ritme, mijn lijf danst zonder dat ik het aanstuur. Een beeld komt tevoorschijn:

Janos zie ik. Hij speelt gitaar op een groot plein. Ik zie mezelf zwieren over het plein. Er staan veel mensen om ons heen. Het publiek klapt en schreeuwt: 'Dans, Mila, dans!' Ik zie er gelukkig uit.

'Mila, ben je weer aan het dromen?', hoor ik in de verte.

Ik merkte niet dat het gitaarspel was gestopt. Janos weet dat ik beelden zie. Hij noemt het 'dromen'. Ik noem het 'in de toekomst kijken', zoals oma Tsera doet. Oma is waarzegster en verdient geld met haar voorspellingen. Ze gaat, in de koude maanden als we uit de bergen zijn getrokken, naar de markt in de stad. Daar

komen de mensen bij haar met vragen. Oma Tsera weet overal antwoord op. Als ik later groot ben, wil ik ook waarzegster worden.

Janos gelooft niet dat ik toekomstbeelden zie en vindt het kleine-meisjes-onzin. We spelen samen en zijn de beste maatjes, maar wanneer hij het niet met mE eens is, ben ik ineens het kleine meisje en hij de grote jongen. Nou ja, zeg, ik ben al acht jaar, Janos is maar een paar jaar ouder dan ik.

Vader zegt zelf dat ik een grote meid ben. Ik ben zijn grote, lieve meid. Vader doet dingen en hij vindt mij lief. Dat ik het helemaal niet fijn vind wat hij doet, durf ik hem niet te zeggen. Die blik in zijn ogen ... ik word daar bang van.

‘Mila, je droomt weer!’

Ik schrik op uit mijn gedachten.

‘Wij gaan beroemd worden, Janos. Jij speelt gitaar en ik dans. Ik heb het gezien.’

‘Haha, natuurlijk niet, kleine meid. Jij gaat je moeder helpen deeg maken, bessen plukken, kippen slachten en zorgen dat wij mannen te eten krijgen. Janos gaat met ons mee de bergen in, zo hoort dat. Droom jij maar lekker verder. Haha, dat gaat niet gebeuren’, zegt Andrei lachend.

‘Het is de toekomst. Ik heb het zojuist zelf gezien.’

Andrei ligt helemaal dubbel van het lachen en Janos lacht met hem mee.

‘Verrader!’, roep ik naar Janos. Ik draai me om en stamp boos weg. De paarden schrikken en gaan ervandoor. Ik loop de heuvel af naar onze eigen tent. Onderweg komt er een stemmetje in mijn hoofd: *Ooit zal hij jou verraden.*

‘Hou op!’, schreeuw ik naar de stem. Ik begin te rennen en kom buiten adem bij onze tent aan, waar Moeder me op staat te wachten. Ze kijkt mij boos aan.

‘Je hebt het ontbijt gemist. Je hebt pech, alles is op, moet je maar niet weglopen. Was je weer bij de familie Farkas?’

Ik knik bedeesd. Als moeder kwaad is, kun je maar beter je mond houden. Wanneer je een weerwoord hebt, wordt ze steeds bozer.

‘Wat moet je toch bij die Janos? Hij wordt binnenkort twaalf jaar, Mila. Hij is veel te oud om mee om te gaan. Janos is bijna een

man en gaat al met de Farkas-mannen mee de bergen in. Hij is geen goede vriend voor jou.'

Ik blijf naar de grond kijken. Zo vaak gaat Janos niet mee de bergen in, hij gaat af en toe want hij is te jong, er zijn dagen genoeg dat hij in het kamp is en we samen kunnen zijn. Ik voel boosheid omhoog komen en doe mijn best dit te onderdrukken. Ik moet me stilhouden, anders zwaait er wat.

'Mila, ik verbied je om te gaan met Janos Farkas. Ik wil niet dat je nog naar hem toegaat.'

'Nee, dat kun je niet maken. Ik ga wel naar Janos. Waar bemoei jij je mee?!', roep ik boos. Ik wilde niet reageren en toch doe ik het en ik schrik van mijn reactie. O, o, Mila, dom.

Pats ... de hand van moeder knalt op mijn wang. Tranen schieten in mijn ogen. Ik verbijt mij ... niet huilen ... niet huilen. Moeder gaat de tent in en komt terug met een kom die ze in mijn handen drukt.

'Je komt niet eerder terug dan dat deze vol is met bramen en bessen, begrepen?'

Weer knik ik en ik zeg niets. Zo snel als ik kan, draai ik me om en ik ren weg. Sneller en sneller ren ik. Kon ik maar voor altijd verdwijnen. Ik wil rennen naar een nieuw leven met een moeder die niet slaat en een vader die van me afblijft. Wat een rotleven heb ik. Steeds sneller ren ik. Ik wil weg van dit alles. Ik word moe, maar geef niet op. Ik ben bijna in het bos.

Eenmaal tussen de bomen aangekomen, sta ik stil. Higgend leun ik tegen een dikke dennenboom. Met gesloten ogen blijf ik een tijdje staan. In de verte hoor ik een stem. Gezang drijft mee op de wind. Hoor ik Oma Tsera? Ik luister goed. Ja hoor, dit kan niet missen.

Tegen de wind in loop ik richting het prachtige gezang. Tussen de sparren en dennen door zie ik mijn oma op een boomstronk zitten. Twee herten staan voor haar. Oma kan goed contact maken met dieren. Wanneer ze zingt, komen er bijvoorbeeld vogels of, zoals vandaag, herten naar haar toe. Zo geruisloos mogelijk ga ik langzaam, stap voor stap richting oma Tsera. De wind is de goede kant op, de herten ruiken mij niet.

'Hatsjie.'

Dat is balen, doordat ik nies rennen de herten weg.

Oma kijkt achterom.

‘Dag lief kind, kom erbij zitten. Moest je nou zo nodig de herten weggagen?’

Haar donkerbruine ogen kijken mij lachend aan.

‘Sorry, oma Tsera, het was niet mijn bedoeling jullie gesprek te verstoren. Wil je mij het praten met dieren leren? Je lokt ze met je mooie gezang. Dat is het toch? Ik weet niet of ik mooi kan zingen. Eigenlijk ben ik nooit blij genoeg om te zingen. Als ik thuis zing, wordt moeder boos en zegt ze dat ik mij stil moet houden en iets nuttigs moet gaan doen. Waarom is moeder zo vaak boos? Was ze dat als kind ook, oma?’

Zou ik zo mooi kunnen zingen? Ik weet het niet hoor. Dansen, ja, dansen kan ik wel. Janos speelde gitaar vanochtend en mijn lichaam ging uit zichzelf bewegen. Ik vergat de tijd en was te laat voor het ontbijt. Moeder was boos en nu heb ik nog steeds niets gegeten.

Ik mag niet meer met Janos omgaan van moeder. Hij is mijn beste vriend. Wat moet ik zonder Janos? Dat kan toch niet, oma?’

Ik moet van moeder bessen en bramen plukken en de kom moet vol. De jeneverbessenstruiken zijn hier in de buurt. Help je mij, oma Tsera?’

‘Mijn kleine spraakwaterval, wat heb je weer veel energie.’

Liefdevol strijkt oma over mijn ravenzwarte haren. Pikzwart haar heb ik, zoals de rest van de familie en de andere mensen van ons tentenkamp. Misschien zijn we wel één grote familie. Janos die dan mijn vriend én familie is, wat fijn zou dat zijn.

‘Kom, ik help je plukken. Kun jij ondertussen eten en ga ik jou wat meer vertellen over het contact maken met dieren. Hoe is het trouwens met die beelden die aan je verschijnen? Heb je de laatste tijd nog toekomstbeelden gezien?’

Ik vind het fijn dat oma weet dat ik beelden zie. Ze begrijpt mij.

‘Ja, vanochtend bij Janos en Andrei. Janos leert gitaar spelen van Andrei. Ze zaten samen buiten. Janos was aan het oefenen. Zijn gitaarspel was een beetje vals, maar dat ritme ... dat was fantastisch! Bijna net zo mooi als op de bruiloft van neef Gunari. Weet je nog, oma? Iedereen ging dansen en ik ...’

‘Mila, stop even. Wat was het beeld vanochtend? Wat zag je?’, onderbreekt oma mij.

‘Ik zag Janos op een plein gitaar spelen. Ik was daar blij en vrolijk aan het dansen voor publiek. Er stonden veel mensen te klappen en ze riepen: ‘Dans, Mila, dans!’ Janos en Andrei lachten me uit toen ik het vertelde. Janos vindt mijn beelden van de toekomst onzin en zegt dat ik droom.’

‘Janos mag zeggen wat hij denkt. Weinig mensen zullen jou begrijpen, lieve schat. Onthoud dat en laat je daar niet door ontmoedigen. Heb vertrouwen in je eigen kunnen.’

Oma gaat stilstaan. Ze haalt diep adem en sluit haar ogen. Ik krijg de beelden onverwachts, maar oma kan het oproepen. Ik blijf naar haar kijken en hoop dat het niet te lang duurt. Mijn maag rammelt van de honger. Dat hongergevoel went nooit. Het is niet de eerste keer dat er geen eten voor me is. Soms is er gewoon niets en moeten we met z’n allen een maaltijd overslaan, dan krijgen we alleen geitenmelk en moeten het daarmee doen.

Oma doet haar ogen open en kijkt mij doordringend aan.

‘Janos en jij krijgen ...

NAWOORD

Het schrijven van *Dans door het verleden* was een wonderlijk proces. Als nooit tevoren merkte ik dat er krachten aan het werk zijn die het verhaal doen ontstaan. Het is gebaseerd op een reïncarnatie-sessie van jaren geleden. Tijdens die sessie zag ik mezelf als zigeunermeisje dansen. Het seksueel misbruik, het contact met de geestenwereld, het verraad en de brandstapel waar mijn zus was, zag ik tijdens die sessie in snel tempo in flarden voorbij komen. Deze gegevens had ik en ik wist hoe ik het verhaal wilde laten eindigen, meer niet.

De belevenissen van Mila ontstonden tijdens het typen onder mijn vingers. Personages dienden zich aan en kregen een rol in het leven van Mila. Tijdens dit schrijfproces was ik telkens weer benieuwd hoe het verhaal verder zou gaan. Zo bijzonder mooi dat ik als schrijver het 'doorgeefluik' ben en ik zelf steeds weer verrast werd door wat ik had geschreven.

Na de laatste zinnen kwam, in de nacht vlak voordat ik in slaap viel, mijn gids uit de geestenwereld bij mij en zei dat de naam voor de geliefde van Mila niet klopte. Het moest met een B zijn en met de letter O erin. De naam moest stoer en mannelijk zijn. Ik begreep wat de bedoeling was en ging opnieuw op zoek naar een Nederlandse mannaam uit de achttiende eeuw. Ik wijzigde de naam in Boud (Boudewijn) en het verhaal was klaar.

Ik hoop dat je hebt genoten,

Rina

DANKJEWEL

Gerda, voor het proeflezen van de concepttekst, jouw feedback, en correcties. Jij las vers van de pers mijn nieuwe verhaal, een voor een gingen de hoofdstukken via WhatsApp naar je toe en kon ik de allereerste aanpassingen doen.

Nicole, voor het proeflezen van de concepttekst, jouw feedback, en correcties. Jij had, als doorgewinterde lezer van circa honderd boeken per jaar, waardevolle suggesties en opmerkingen waar ik zelf niet aan had gedacht.

Erik, voor het prachtige schilderij dat je speciaal voor de cover van dit boek hebt ontworpen. Met de informatie die je had, heb je precies gemaakt wat ik voor ogen had.

Theresa, voor het omtoveren van Erik's schilderij in de cover van dit boek, wederom hadden wij een fijne samenwerking.

Durkje, voor het delen van je eigen ervaringsverhaal en voor het proeflezen van de concepttekst, jouw feedback en recensie.

Greetje, voor het proeflezen van de concepttekst, jouw feedback, correcties, recensie en jouw aanvullingen en correcties op de teksten die betrekking hebben op jouw vakgebied als medium en als voormalig reïncarnatie therapeut.

Jules, voor het proeflezen van de concepttekst, jouw feedback, correcties en recensie als auteur van *Joy*: een hartverwarmende roman vol passionele liefde en spiritualiteit.

LEZER VAN DIT BOEK

Bedankt voor het lezen van *Duik in het heden*, het tweede deel van de Rode Draad Trilogie.

Rode Draad Trilogie:

In de Rode Draad Trilogie neemt Flora je mee in haar zoektocht naar haar kern, naar haar authentieke zelf. Om te kunnen transformeren zal ze de rode draad in haar leven, haar problemen met relaties, moeten doorbreken. In 'Dans door het verleden' heeft Flora een reïncarnatiesessie en ziet ze hoe haar moeilijkheden met mannen als zigeunermeisje Mila zijn ontstaan. Om meer inzichten te krijgen in haar problemen, stort ze zich op haar oude fotoalbums en dagboeken in 'Duik in het heden'. Ze omarmt haar kwetsbaarheid en vergaart steeds meer wijsheid. Wanneer ze gelukkig is en zich eindelijk lekker voelt in haar eentje, krijgt ze in 'Droom naar de toekomst' een ernstig ongeluk en ervaart een bijna-doodervaring. Deze heftige ervaring is bepalend voor Flora's toekomst.

Deze trilogie laat zien dat je als mens enorm krachtig bent en trauma's kunt overwinnen als je begrijpt waar deze vandaan komen. Door het volgen van je intuïtie ontdek je het levenspad dat voor je klaarligt, waardoor dromen werkelijkheid worden en je een vrijer, gelukkiger en lichter leven krijgt.

Op social media vind je informatie over mij en mijn boeken.

Facebook: Rina Stam
Instagram: @rina.stam
Website:

Duik in het heden

deel 2 Rode Draad Trilogie

Auteur: Rina Stam
Uitgever: Boeken van Rina

ISBN: 978-90-832735-3-2
NUR: 340

Flora vraagt zich al jaren af wanneer haar prins op het witte paard komt. Na haar scheiding was er geen man die bleef en ze is nog steeds alleen, waar ze schoon genoeg van heeft. Wanneer ze beseft dat het mislukken van de relaties aan haarzelf ligt, gaat ze op zoek naar inzichten.

Heeft ze bindingsangst of verlatingsangst? Of heeft ze een relatieverslaving? Ze probeert antwoorden te krijgen door te duiken in de verhalen van haar dagboeken en in de fotoalbums van vroeger.

Flora gaat terug naar haar kern. Door haar transformatieproces kan het ze het verleden loslaten en loskomen van blokkades en onverwerkte gebeurtenissen uit haar jeugd. Wanneer ze Diederik tegenkomt, is ze ervan overtuigd dat dit een gezonde relatie wordt en ze stort zich opnieuw vol overgave op het liefdespad.

Dit boek is het tweede deel van de Rode Draad Trilogie. Het verhaal van Flora laat zien dat je als mens enorm krachtig bent en trauma's kunt overwinnen als je begrijpt waar deze vandaan komen. Door het volgen van je intuïtie ontdek je het levenspad dat voor je klaarligt, waardoor dromen werkelijkheid worden en je een vrijer, gelukkiger en lichter leven krijgt

Door de vlotte en plezierige schrijfstijl neemt Rina me mee in het veranderproces van Flora, dat net zoals in het dagelijkse leven van jou en mij niet zonder slag of stoot verloopt. In ‘Duik in het heden’ houdt Flora zichzelf een spiegel voor. Een van de mooie boodschappen in dit verhaal is dat wanneer je wilt veranderen, het noodzakelijk is dat je je confronteert met je eigen gedrag.”

- *Boek2Musch*

“Dit boek leest weer heel vlot en is alweder herkenbaar.”

- *Ilse Bleuzé, proeflezer*

“Je leeft mee met Flora en haar foute keuzes en verkeerde redenen om in een relatie te blijven hangen. Ik denk dat elke vrouw zich hier wel in herkent. Je kwijlt mee over Diederik, maar wil nadien tegen Flora roepen dat ze maar snel uit die relatie moet stappen! Het einde maakt me wel vreselijk nieuwsgierig naar het vervolg.”

- *Chantal Van der Taelen, romance-auteur, proeflezer*

“In die relaties heeft Flora zich compleet aangepast. Maar wie is zij zelf? In die zoektocht duikt ze in haar dagboeken en krijgt zo een beeld van hoe ze zich gedroeg en besluit dit niet meer te willen. Met behulp van haar spirituele kant probeert ze te varen op wat haar ingegeven wordt. Hierbij kiest ze voor zichzelf en dit brengt haar uiteindelijk vrijheid. Rina omschrijft op een pakkende, spannende en humoristische manier over spiritualiteit, waardoor deze onderwerpen niet zweverig worden. Wat me bij is gebleven uit dit boek is: blij dicht bij jezelf, je onderbewustzijn vertelt wat goed voor je is.”

- *Heleen Ziere Lenos, boekreviewer en manuscripteditor*

Droom naar de toekomst **deel 3 Rode Draad Trilogie**

Auteur: Rina Stam
Uitgever: Boeken van Rina

ISBN: 978-90-832735-4-9
NUR: 340

Flora woont in Noord Spanje met haar goede vriend Lodewijk om de hoek, aan deze vriendschap en het kunstschilderen, haar nieuwe hobby, heeft ze genoeg. Ze is voor het eerst van haar leven gelukkig met zichzelf zonder relatie en gaat in haar eentje op reis. Een ernstig ongeluk maakt dat Flora in coma in het ziekenhuis van Marrakech belandt. Wanneer ze weer bij bewustzijn is en vertelt over haar bijna-doodervaring, denken haar kinderen dat ze wartaal uitslaat.

Weer terug in het normale leven valt het Flora zwaar weer verder te gaan waar ze was gebleven. Ze verlangt terug naar de vredige sferen tijdens haar coma en naar haar zielsgenoot. Maar waar is hij? Vindt ze hem ooit terug?

Dit boek is het derde deel van de Rode Draad Trilogie. Het verhaal van Flora laat zien dat je als mens enorm krachtig bent en trauma's kunt overwinnen als je begrijpt waar deze vandaan komen. Door het volgen van je intuïtie ontdek je het levenspad dat voor je klaarligt, waardoor dromen werkelijkheid worden en je een vrijer, gelukkiger en lichter leven krijgt.

“Het is een hele fijne, niet standaard roman, omdat de schrijfster de moeilijke dingen in het leven niet schuwt. Het is voelbaar dat Flora een zwaar leven heeft gehad. De bijna-doodervaring, waarmee voor haar veel duidelijk wordt, is erg intens en prachtig om te lezen. Door haar innerlijke kracht en het omarmen van haar gidsen vindt Flora de weg naar zichzelf en dus het geluk. Erg mooi om te zien dat zolang je jouw intuïtie volgt, je vanzelf op het juiste pad terechtkomt. Een inspirerend verhaal!”

-Ingrid Lemmens, proeflezer

“De zoektocht van Flora krijgt een plotselinge wending: door een ongeluk krijgt ze een kijkje in haar toekomst. Op een mooie manier komt het thema spiritualiteit aan bod en lees je hoe hier mee omgegaan wordt. Het is voor iedereen leesbaar en zet je aan het denken, ongeacht of je geïnteresseerd bent in dit thema of niet.” - *Heleen Ziere Lenos, proeflezer, boekreviewer en manuscripteditor*

“Ook dit boek leest weer supervlot! Rina is als schrijfster zeer sterk in het oproepen van emoties. Zoals bij de beschrijving van het leven in de Malediven heb je spontaan heimwee naar hoe het vroeger was. Toen zaten de burens inderdaad nog buiten op een warme zomeravond en werd er gekletst tot zonsondergang. Je hebt meteen al een bloedhekel aan zwager Roelof en medelijden met zus Hester. Persoonlijk stuit de ‘conversatie’ met Harmen mij tegen de borst. Het lijkt wel of alle misdaden hier vergoelikt worden. Ondanks onze verschillende levensvisies vind ik dit een zeer onderhoudend verhaal en leef je ontzettend mee met Flora.”

- Chantal Van der Taelen, romance-auteur, proeflezer

Welke dag is het vandaag?

Auteur: Rina Stam
Uitgever: Boeken van Rina

ISBN: 978-90-9035891-8
NUR: 402

Is dementie erfelijk? Is Francis na moeder en grootmoeder aan de beurt? Francis wil zelfstandig blijven wonen en probeert haar angsten en vergeetachtigheid te verbergen. Helaas lukt dit steeds minder doordat de dementie haar meer en meer te pakken krijgt. Het levert angstige en verdrietige momenten op. En dat niet alleen. Tot grote hilariteit van haar puberende kleinkinderen leiden haar ongeremde emoties tot beschamende uitspraken. Uiteindelijk komt het onvermijdelijke: ze moet weg uit haar vertrouwde en geliefde omgeving.

Wanneer Francis te ziek wordt om te vertellen wat er allemaal in haar hoofd omgaat, vertelt dochter Stella verder over het aftakelingsproces van haar moeder.

Een op waarheid gebaseerd verhaal: aangrijpend met een vleugje humor.

“Prachtboek, met veel leuke, herkenbare, emotionele, grappige momenten. Ik denk met liefde, zoals veel collega’s, terug aan je moeder. Het was een waar genoegen om haar te mogen verzorgen verplegen.”

- *Erik Flierman, ziekenverzorgende De Schiphorst*

“Wat heb je een geweldig mooi boek geschreven! Dit weekend heb ik het bijna achter elkaar uitgelezen en ik heb af en toe ook gewoon hardop gelachen. Voor mij heel herkenbaar. Je bent dicht bij de waarheid gebleven.” - *Arend Halfmouw*

“Het verhaal leest heel fijn, makkelijk en snel. De hoofdpersonen komen echt tot leven en ik wilde echt doorlezen. Ontroerend en aangrijpend om te lezen hoe je moeder het dementieproces zelf heeft ervaren. Ik heb genoten van het lezen en kijk uit naar je nieuwe projecten.” - *Jenice*

“In de rust van de vakantie het boek in één keer uitgelezen, mijn complimenten. Bijzonder, hoe je mij ook in het hoofd van mijn moeder laat kijken.” - *Domenico*

“Prachtig, de herinnering aan je moeder kwam weer bij mij naar boven. Precies zoals ik haar kende, lees ik alles terug. En stiekem had ik op het einde van je verhaal ook vochtige ogen door de manier hoe je het omschrijft. Een groot compliment. Je mag trots op zijn op het boek en dat zal je moeder ook zijn.”

- *Marieke Punt, persoonlijk begeleider, De Schiphorst*

